

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΙ
ΕΥΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΙ
ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

μη παραδέχεται, ότι εάν οι μέχρι τουδε πολιτευόμενοι του νομού εξαγάζοντο δια τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ ὄχι διὰ προσωπικὰ μικροζητήματα, ἀσφαλῶς θὰ εἴχομεν τὴν ἀπαιτούμενην ἀρτηρίαν τῶν ἐπαρχιῶν πρὸ πολλοῦ τελειωμένης.

Δυστυχῶς δὲν ἔγινε τίποτε τὸ σοβαρὸ μέχρι τούδε. Ὁ κόσμος μὲ ὄλην του τὴν ἀπασχόλησιν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐξωτερικῆς του ὑποθέσεως μὲ ὄλην του τὴν συγκίνησιν διὰ τὸ κατάντημα τῶν παιδιῶν του εἰς τὰ Μικρασιατικὰ στρατόπεδα ἐν τούτοις δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ συζητῇ διὰ τὰ χάλια τῶν δρόμων τοῦ ὧς καὶ διὰ τὴν ἀθλιότητα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Τὸ ζήτημα τῶν Δημοσίων ἔργων εἶναι πλέον ζήτημα διαφυγόν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς κρατικῆς δυνάμεως. Τὸ κράτος μόνον μελέτας καὶ ἐπιβλεψὶν δύναται νὰ παρέχῃ, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα κατασκευῆς ὁδῶν πρέπει νὰ τὸ χωνεύσωμεν δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος μετὰ τὰ οικονομικὰ χάλια τοῦ τὸ κατήντησαν.

Γινώμαι δημοσιεύονται περὶ τοῦ δυνατοῦ τρόπου τῆς ἐξυμνήσεως τῶν μέσων τῆς κατασκευῆς δρόμων. Θὰ ἐτόλμιον νὰ ρίψω μίαν ἰδέαν ὀλίγον ριζοσπαστικὴν, ἀλλ' ἐφαρμόσιμον.

Ὁ Νομὸς Ρεθύμνης περιλαμβάνει τὰς μεγαλύτερας καὶ τὰς πλουσιωτέρας Μονὰς τῆς Κρήτης. Ἐὰν ἐμισθοῦντο ἀπαξάσασαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδώσουν ἐτησίως 2 ἕως 3 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἐξῆσφάλιζε δάνειον 25 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τῆς ἐθνικῆς Ἰσχυρῆς τῆς ὁποίας θὰ ἐπλήρωναν ἐντὸς 8—10 ἐτῶν. Μετὰ τὰ 25 ἑκατομμύρια θὰ ἐπερατοῦντο δύο μεγάλα ἀρτηρία Ρεθύμνου - Κοζαρέ - Μελάμπων Ἀγίας Γαλήνης, Ρεθύμνου - Ἀσωμάτων - Ἀποδοῦλου. Αἱ δύο αὐτὰ ἀρτηρία θὰ ἐδίδον εἰς μὲν τὰς δύο ἐπαρχίας τὴν εὐκαιρίαν νὰ πολλαπλασιάσουν τὴν ποικίλην παραγωγὴν τῶν προϊόντων των, εἰς δὲ τὴν πόλιν τὴν πλήρη ἐλπίδα ν' ἀνυψώσῃ καὶ νὰ προσδεύσῃ. Ἡ ἀνωτέρω μίσθωσις θὰ παρετεινέτο ὡς ἡ ἀρτηρία Ρεθύμνης Ἡρακλείου ἐτεροματιζόντο ὡς εἶναι ἐπαρχιακαὶ διακλαδώσεις.

Αἱ περιουσίαι τῶν Μονῶν δὲν θὰ ἐπωλῶντο ποτέ. τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν θὰ ἐχρησιμοποιούντο διὰ σκοποῦς κοινωφελείας. Διὰ γεωργικὰς σχολὰς Πρακτικὰς, διὰ κατασκευὴν σχολῶν ἐπαρχιακῶν, διὰ σπουδὰς ὀρφανῶν καὶ διὰ συνδρομὰς εἰς οἰκογενεῖας φονευθέντων ἐν πολέμῳ.

Προβάλλει ἡ φυσικὴ ἐρώτησις εἰ θὰ γίνοντο οἱ καλόγηροι; Ἐδῶ ἀκριδῶς ἐγχεῖται τὸ ριζοσπαστικὸν μέτρον τῆς γνώμης μου.

Οἱ ἐν τῷ νομῷ Ρεθύμνης μοναχοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 70 ἐξαυτῶν οἱ ἡμίσεις καὶ πλέον εἶναι ἤδη γέροντες, δι' αὐτοὺς νὰ ἐξασφαλισθῆτόποιο διαμονῆς εἰς μικρὰν τινα μονὴν καὶ ζωὴ ἀξιοπρεπῆς μέχρις ὅτου ἀναπαύθωσι.

Διὰ τοὺς λοιποὺς ἡμίσεις ὅσοι εἶνε ἐγγράματοι καὶ χρησιμοποιοῦνται ἤδη ὡς ἐφημέριοι νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξασκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱερέως ἐν ἐνορίας ὅπου καὶ νῦν τὸ ἐκτελοῦν καὶ ἐπ' ὅσον γηράσκουν καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἱερουργῶσι ν' ἀποσύρονται εἰς τὴν ὀρισθησομένην Μονὴν μετὰ τῶν ἐπιλοιομένων γερόντων μέχρις ὅτου ἐκλείψουν. Οἱ δὲ ἀγράματοι οἱ καὶ ὀλιγώτεροι θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς ὑπηρεταὶ τῶν γερόντων μοναχῶν, τεματιζόντες τὸν βίον ὡς ἀληθεῖ καλόγηροι ἢ καὶ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ζῶντες πλησίον

τῶν συγγενῶν των.
Ἐντὸς μᾶς τριακονταετίας ὁ μοναχικὸς βίος θ' ἀνήκει καὶ πρέπει ν' ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορίαν.
Τὰς ἀνωτέρω γνώμας μου ὀπίτω εἰς δημοσιότητα μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὴν ἐντὸς ὀλίγου ἐφαρμοσθησομένην αὐτοδιοίκησιν τῶν Νομῶν τὰ Νομαρχιακάσυνμβούλια ἐκλεγόμενα ὑπὸ τοῦ λαοῦ θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμόσουν αὐτὰ.

Ρολόγης—Ἰατρός

Η ΟΔΟΣ ΑΜΑΡΙΟΥ

Τὸ ζήτημα τῶν δημοσίων ἔργων ὅπως ἐτέθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς φίλης «Δημοκρατίας» φέρει γενικὸν χαρακτήρα. Ἐπ' αὐτοῦ ἐγράφησαν καὶ θὰ γραφῶσιν ἴσως ἀκόμη διάφοροι γνώμαι.

Ἡμεῖς δὲν θὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν ἀλλὰ θὰ περιωσθῶμεν ἀπλῶς εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἢ ὁποῖα καὶ ἀμεσώτερον μᾶς ἐνδιαφέρει, καὶ διότι οὐδεμία ἄλλη ἐπαρχία τοῦ Κράτους εὐρίσκειται ὅπου τὸ ἀτυχεῖς Ἀμάρι.

Εἶναι πασίγνωστον ὅτι τὸ Κράτος ὅσο καὶ ἄνδεν ἐπετέλεσε θαύματα ὁδοποιίας εἰς ὄλην τὴν Κρήτην, ἐστόλισεν ὅμως τὰς πλείστας, ἵνα μὴ εἶπω ὅτι τὰς ἐπαρχίας τῆς νήσου μετὰ μερικὰ χιλιόμετρα δρόμων οἱ ὁποῖοι ἐξητηρετοῦν ἀριστα τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ. Μόνον διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν δὲν διετέθη οὐδέποτε οὔτε ἕνας ἐργάτης οὔτε πέντε δραχμαὶ ἰσχυροφελικῆς οὐσίας ποτέ.

Καὶ ἤδη τοῦ ἔλαβε τὴν ἐπιχειρητικότητα τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους καὶ ἐκ τῆς ἀνακινήσεως τούτου διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἄλλων ζωντανῶν μέσων ἀνταλλάσσονται γνώμαι περὶ ἐξυμνήσεως λύσεως τούτου τολμῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὑποβάλλωμεν τὴν ἡμετέραν.

Ἐπειδὴ αἱ ἐλπίδες μᾶς πρὸς τὸ Κράτος εἶναι, κατὰ ἕνα ἢ κατ' ἄλλον λόγον δικαιολογημένον [πάντοτε ἀμφίβολον ἂν στεφροῦν ὑπὸ ἐπιτηρίας λόγῳ τῶν σημερινῶν ἀσχυρῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἀπεροφημένον καλὸν καὶ φρόνιμον εἶναι νὰ φροντίσωμεν ὅπως δημιουργήσωμεν μόνον μᾶς τοὺς πόρους ἐκείνους οἵτινες θὰ μᾶς χρειασθῶν διὰ νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ζωτικώτατον διὰ τὴν ἐπαρχίαν μᾶς ζήτημα.

Τοιοῦτους δὲ πόρους δυνάμεθα νὰ ἐξοικονομήσωμεν ἐν ἀφθονία εὐτυχῶς α) ἀπὸ τὰς ἀπερῶντος ἐκτάσεις τῆς Μονῆς Ἀσωμάτων. Ἡ Μονὴ αὕτη ὡς γνωστὸν δὲν ὑπάγεται ὑπὸ τὴν κυριότητα οὔτε τοῦ Πατριαρχείου οὔτε τοῦ Παναγιῶν Τάφου. Ἀποτελεῖ ἴσως κατὰ μοναδικὴν ἐν τῇ Κρήτῃ ἐξαίρεσιν ἐπαρχιακὸν κτήμα. Καὶ τὸ κτήμα αὐτὸ εἶναι ἀνεκτίμητον μὴ ἐκπληροῦν κανένα κοινωφελῆ προορισμὸν ὅπως διατίθεται σήμερον παρὰ νὰ παύνη τοὺς γαστέρας 5-6 μόνον ταπεινῶν τῶ στήματι καὶ... τῷ πνεύματι.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂς ἐνοικιασθῇ ἢ ὀλοκληρῶν ἢ μέρος τούτου καὶ ἐκ τοῦλοποῦ το ὁποῖον θὰ εἰσπραχθῇ, θὰπροέλθῃ ἕνα σοβαρώτατον χρηματικὸν κεφάλαιον τὸ ὁποῖον θὰ καλύψῃ τὸ πλείστον τῶν δαπανῶν ποῦ θὰ ἀπαιτηθῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ χαραχθέντος πρὸ πολλοῦ δρόμου.

Ἡ νὰ γίνῃ ἕνα ἄλλο πρᾶγμα. Τὸ Μετόχι τῆς Μονῆς τὸ ἐν θέσει Βουλγαρί Ἀγ. Βασιλείου νὰ πωληθῇ ἀφοῦ δὲν προσφέρει καμμίαν ὠφέλειαν οὔτε εἰς τὴν Μονὴν οὔτε εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἀπὸ τὴν ἄξίαν του ἢ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὑπερὸ τὸ ἑκατομμύριον, θὰ διορθωθῇ θαυμάσια ὁ δρόμος.

β) Ἀπὸ τὴν προσωπικὴν ἐργασί-

αν τῶν κατοίκων.
Μόνον αὐτὴ ἡ χειρονομία θὰ πραγματοποιήσῃ ἔτι τόσα χρόνια ἐνεργεούμαστε ὅλοι οἱ ἐν τῇ ἐπαρχία διαμένοντες. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἡμῖ μετρα καὶ προωρισμένα πρὸς ἀποτυχίαν.

Ἄς διοργανωθῇ ἕνα ἐπαρχιακὸν συλλαλητήριον γιὰ νὰ συγγυμομετρηθῇ ἢ θέλησις τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης.

Νεὺς Ἀμάρι 30 Ἀπριλίου 1923

Γ. Βερνάδος

Ο ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Στῆς παπαροῦνες ἔσιμιξες
ἔχτες τὰ μαγουλά σου
καὶ με τοὺς ἴσκιους ταίριασες
τὰ ὠραῖα τὰ βλεφαρά σου.
Κι' ἔδωσες τῆς πρωτομαγιάς
τὰ ποῖο μορφα στολίδια
Μετὰ τὰ σγουρά σου τὰ μαλλιά
καὶ τὰ σπαθάτα φρούδια.

Γ. Γ-ς

ΕΝΩ Η ΖΩΗ ΠΕΡΝΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΠΩΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

Σοῦ περιγράψω μίαν ἐπίσκεψιν σὲ μένα τοῦ Ἀγγλοῦ Διοικητοῦ (Ἀγγλιστὶ: SENIOR COMMISSIONER) τῆς Τάγκας, μεγίστου Νο-μοῦ καὶ περιφερείας εἰς ἕκτασιν καὶ πληθυσμὸν. Πρὸ δύο μηνῶν. Σ' ἕνα κτήμα, ποῦ δουλεύω, ὡς ἐργολάβος. Γιὰ τὸ ψωμί μου, γιὰ τὸ μᾶσημα. Κατὰ τὸ: «Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου, φαγεῖς τὸν ἄρτον σου». (Παλαιὰ Διαθήκη). Κτήμα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἄλλοτε Γερμανικόν. Στὰ βουνὰ τῶν μαύρων καὶ ἐρυθροδέρμων «Βασαμπά» ἀνθρώπων ἀγρίως «πρωτογόνων».

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀγγλοῦ Διοικητοῦ σὲ μένα μετὰ τῆς κυρίας του καὶ μιᾶς Δεσποινίδος Ἀγγλίδος, Λίτσαμ ὀνομαζομένης, ἦταν ξαφνικὴ εἶχαν ἔλθει μετὰ τὸ αὐτοκίνητο ὡς τὸ ποτάμι Σίγγα, ποῦ χωρίζει τὸ κτήμα ποῦ μένω μετὰ ἄλλα ἔρημα δάση πυκνότατα, αἰωνίως ἀειθαλῆ. Ἀπὸ τὸ ποτάμι ὡς τὸ σπῆτι ποῦ μένω δρόμος μιά μισὴ ὥρα μετὰ τὰ πόδια γερῶς δρόμος, ἀνήφορος δυνατὸς, ἦλθαν πεζοί. Ἡ δύο γυναῖκες κι' ὁ Διοικητής. Πρώτῃ φορὰ ποῦ ὠμιλοῦσαμεν. Ἦταν πρῶτῃ ἡ ὥρα ὀχτώ. Οἱ μαῦροι ἐργάται μου στῆ δουλειά. Ὁλομόναχος λευκὸς ἢ Εὐρωπαϊὸς στὰ βουνὰ. Ὀχτὼ μετὰ δέκα ὥρες μακρὰ ἀπὸ σταθμὸν σιδηροδρόμου. Αὕτη ἦταν ἡ διαταγὴ τῆς μίσρας μου. Καὶ τὴν ἐκτελῶ πιστῶς. «Μοῖρα ἄγει», ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Τὸ παρὰδεχθεῖσαι αὐτῆ; Ἐγὼ, ὄχι. Ἄς εἶναι.

Καρέκλες ξαπλωτέες (σιτὶς λόγχι) στῆς κυρίας προσέφερον οἱ δύο μαῦροι ὑπηρεταὶ μου. Μοῦ ἔδωκεν τὰ ὀνόματά τους καὶ μοῦ δίδουν τὸ χέρι. Μερωτοῦν, ἂν μιλῶ ἀγγλικά. Τοὺς ἀπαντῶ: Μιλῶ καὶ γράφω Ἀγγλικά Γαλλικά καὶ Γερμανικά, Ἑλληνικά καὶ Σουαχίλια καὶ Καφφούρικα καὶ ἄλλα πολλά. Ὁ Διοικητής μοῦ λέγει γαλλιστὶ: Μετὰ τὴν δεσποινίδα Λίτσαμ καὶ μετὰ τὴν κυρίαν μου δύνασθε νὰ ὀμιλήτε γαλλικά, γιὰ νὰ μὴ τὰ ξεχνοῦν, γιὰ νὰ τὰ μάθουν καλύτερα. Γιὰ ἀναψυχτικά τοὺς προσφέρουν οἱ μαῦροι ὑπηρεταὶ μου τὸ «βρισκούμενο». Κυρίως «Κακάο» προϊόν τοῦ κτήματός. Βλέπουν στὸ τραπέζι δεκάδες ἑλληνικὲς καὶ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες. Καὶ γράμματα δὲν εἶχα τίποτε ἀνοίξει ἀκόμη. Ἡ δεσποινίς με παρακαλεῖ γιὰ τὰ γραμματόσημα. τῆς λέω, νὰ τὰ πάρῃ ὅλα. Τῆς δίδω καὶ ἄλλα μαζεμένα σ' ἕνα φάκελλο. Μ' εὐχαριστεῖ θαυμάσια.

Τώρα κουβέντα: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας. Γιὰ τὸν Κωνσταντῆν, γιὰ τὸν Βενιζέλον, γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα. Προσποιοῦμαι τὴν «ἀντιβενιζελικὸν». Ἐπίτηδες γιὰ νὰ γελᾶσωμε. Ὁ Διοικητής «βενιζελικώτατος». Καὶ ποὺς νοῦν ἔχων, Ἀγγλὸς δὲν εἶνε «βενιζελικὸς» Ἡ δεσποινίς με πρωτοκατάλαβε

πὸς εἶμαι ἀγρίως «βενιζελικὸς». Γελοῦμεν. Ὀμιλοῦμεν περὶ πλείστων Δυὸ ὥρες ἴσως. Ἐπειτα τοὺς λέω: Πᾶμε τώρα, νὰ σᾶς δεῖξω τὰ σπῆτια τὰ μηχανήματα, τὸ χτήμα. Ἀφοῦ ἦρθατε, πρέπει νὰ σᾶς κάμω ὀλοκληρὸν διδασκαλίαν γιὰ ὅλα. Γιὰ τὸ «πιπέρι» γιὰ τὸ «Καπὸν» (βαμβάκι Ἰνδικὸ) γιὰ τὸ «κακάο» (Τὸ πὸς γίνονται τὸ πὸς μαζεύουνται τὸ πὸς παρασκευάζονται. Λέγονται, μετὰ πολλὰς εὐχαριστίας. Ἡ διδασκαλία μου ἐβίβαστε μισὴ ὥρα. Ἄλλὰ ἦτο ἀρκετὴ. Ἐκατάλαβαν τὰ πάντα.

Καθίζομεν πάλι μισὴ ὥρα. Κυβέντες ἕνα σωρ). Ἄλλ' ἦρθεν ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεώς των. Πρόγραμμα ἀγγλικόν. Καὶ μοῦ λένε: Πᾶμε μαζὺ στὸ ποτάμι; Ἐκεῖ ἔχομεν στήσει τὰς σκηνὰς μας. Ὁ Διοικητής μοῦ λέγει: «Ἀλήθεια θέλω νὰ μοῦ μεταφράσῃς νὰ μοῦ ξηγήσῃς, κατὰ ἀπὸ τὸ Γερμανικόν. Πᾶμε». σᾶς παρακαλῶ. Τοὺς λέω: Πᾶμε. Τραβοῦμεν. Ἄλλὰ καταβαίνοντας στὸ ποτάμι, ἐκάμαμεν δύο ὥρες νὰ φτάσωμεν. Μετὰ τὰ πόδια. Ἐθανυμάσαμεν τοὺς λόφους τὰ βουνὰ τὰ δάση μὲν ἐφθάσαμεν, ἐπιθεωροῦμεν τὸ γυροφύρι τοῦ ποταμοῦ. Τὸ μετροῦμεν εἰς ὕψος καὶ μήκος. Κυτάζω νὰ τοὺς ἀποχαιρηθῶ καὶ φύγω. Ὁχι μοῦ λένε. Θὰ κάτσης νὰ φάμεν μαζὺ. Δὲν φεύγεις. Ἄδύνατον. Τὴ νὰ κάμω. Μέγω τὸ φαί ἔτοιμο. Τρώμε. Τοὺς ξηγῶ τὰ γερμανικά ποῦ μοῦ εἶπαν. Ἀπὸ ἕνα βιβλίον φιλοσοφικόν. Τέλος, μετὰ πολλὴν δυσκολία κατορθώνω νὰ φύγω. Τώρα: Θὰ μοῦ πῆτε: Τὴ βγαίνει ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ποῦ γράφεις; Τούτο νομίζω. Τὸ πὸς κατακτᾷ ὁ Ἀγγλὸς τὸν κόσμον καὶ κοσμίαν. Διὰ τοῦ καὶ οὐ. Διὰ τῆς ἀ γ α π η ς διὰ τοῦ ἀ ν θ ρ ω π ι σ μ ο ῦ. Ἐχω δέκα χρόνια στὰ ξένα. Ἐγνωρίστικα μετὰ χιλιάδες ξένους. Κυρίως μετὰ Γερμανοὺς καὶ Βέλγους. Ἀνωτάτης καὶ κατωτάτης τάξεως ἀνθρώπους ἀρσενικούς καὶ θηλικούς. Ἄλλὰ τέτοιαν συμπεριφορᾶν, εὐγενῆ, φιλόανθρωπον ἠθικὴν ἀνθρωπιστικὴν, κυρίως Δι-καίαν, οὐδαμοῦ εἶδον, Σὲν τὴν Ἀγγλικὴν. Ἐπ' αὐτὴν ἐννοῶ ὅλους τοὺς Ἀγγλοσάξωνας. Ἄλλοτε ἄλλα.

Τάγκα Μάρτιος

ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν 10ην Ἀπριλίου εἶ. περὶ ὥραν 7 μ.μ. ὁ ἐνταῦθα δικηγόρος καὶ πολιτευόμενος κ. Εὐστρ. Φωτάκις ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Φοιτητῶν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ νεοσυστάτου συλλόγου τῶν Κρητῶν φοιτητῶν ὠμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν διαφόρων ἱστορικῶν φάσεων τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὄχι μόνον ἀπὸ ἱστορικῆς ἀλλὰ